

Rellotge de sol de Can Majó (Masia Rosàs) façana principal

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passeig d'Olabarria número 156.
Emplaçament EMD Valldoreix.

Coordenades:

Latitud: 41.459421243643
Longitud: 2.0651497160776
UTM Est (X): 421926
UTM Nord (Y): 4590181

Classificació

Número de fitxa 08205 - 783
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Societat Catalana de Gnomònica: 441.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Privada
Titular: 2004101DF2920C0001FJ

Fitxes associades:

[Can Majó \(Masia Rosàs\)](#)

[Rellotge de sol de Can Majó \(Masia Rosàs\) façana lateral](#)

Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: dg., 28/01/2024 - 14:06
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 06/03/2025 - 11:29

Descripció

Relloctge de sol pintat a la façana principal de can Majó, una masia tradicional de grans dimensions, d'origen medieval.

El rellotge és orientat al sud-est, pintat damunt del mur arrebossat i té forma ovalada. A l'interior, s'hi han traçat les línies horàries i s'hi han assenyalat, amb números romans, les 6, les 9 i les 12 hores. Al voltant de l'oval del rellotge, s'hi han incorporat quatre cercles decoratius, i a la part superior, tres cercles formen una composició, units per unes fines línies.

Observacions:

Aquest rellotge de sol s'utilitza com a imatge del restaurant que hi ha en aquesta masia.

Agraïm a Josep Rosàs haver-nos facilitat l'accés al recinte.

Història

La masia de can Majó es troba documentada ja l'any 1469, quan era propietat de Bartomeu Clotes. Antigament s'havia conegut amb les denominacions de Can Clotes (al segle XV), Can Majó del Padró (també al segle XV) i Can Majó de Dalt (entre els segles XVI i XX).

Als segle XIX i XX alguns membres de la família propietària (els Majó, després Rosàs) van tenir càrrecs en l'àmbit municipal. Per exemple, Francesc d'Assís Majó Fatjó, que fou alcalde de Sant Cugat els anys 1817, 1834 i 1846, i capità de la Milícia Nacional entre els anys 1835 i 1837. Josep Majó Formosa va ser regidor de l'ajuntament entre 1868 i 1874, i anteriorment havia estat secretari de l'ajuntament entre 1838 i 1839, a més d'oficial de la Milícia Nacional els anys 1835 i 1843. Albert Rosàs Macià, espòs de Montserrat Majó Mas, va ser alcalde de Granollers entre 1930 i 1933, i alcalde de Sant Cugat entre 1945 i 1947. Jesús Rosàs Hevia va ser alcalde de l'entitat menor descentralitzada de Valldoreix entre 1965 i 1968.

Les inscripcions que es conserven a l'era (dels anys 1797 i 1858) indiquen que la masia devia créixer i ampliar-se en aquest període, que coincideix amb l'apogeu de la vinya. Abans que a la dècada de 1880 arribés la fil·loxera a Sant Cugat, el mas produïa cent vuitanta mil litres de vi. Amb la mort dels ceps a causa de la plaga la finca va entrar en decadència. Una part va ser parcel·lada i venuda per construir-hi xalets als barris de Valldoreix i Mira-sol. A la dècada de 1930 s'hi va construir un xalet. Durant la Guerra Civil de 1936 la propietat va ser incautada per la Col·lectivitat Camperola de la CNT-FAI.

L'any 1986 Jesús Rosàs va restaurar la masia per instal·lar-hi un restaurant.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

CORTÉS GARCÍA, Juan José (2004). *Valldoreix, la voluntat d'un poble*. Entitat Municipal Descentralitzada de Valldoreix.

Enllaços d'interès:

gnomonica.cat (Consulta: 28-1-2024)

